

Ministeren

Uddannelses- og
Forskningsministeriet

Uddannelses- og Forskningsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

I brev af 19. august 2016 har udvalget efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Kenneth Kristensen Berth (DF) stillet mig følgende spørgsmål:

5. september 2016

Spørgsmål nr. 260 (Alm. del)

"Vil ministeren jf. EEU alm. del - bilag 823 redegøre for, hvorledes EU-Domstolens sager C-523 og C-585/11 er implementeret i dansk ret i forhold til alene at tildele SU til studerende, der har godtgjort en vis integration i det danske samfund, og vil ministeren oplyse, hvordan denne integration i det danske samfund i praksis fortolkes, når der gives tilsagn om tildeling af SU til EU-borgere?"

Uddannelses- og
Forskningsministeriet

Børsgade 4
Post Postboks 2135
1015 København K
Tel. 3392 9700
Fax 3332 3501
Mail ufm@ufm.dk
Web www.ufm.dk

Svar

EU-Domstolen afsagde den 18. juli 2013 dom i de forenede sager C-523/11 og C-585/11, Prinz og Seeberger. Dommen drejer sig om et tidligere tysk krav om 3 års ophold i hjemlandet umiddelbart før uddannelse i udlandet for at få studiestøtte med til uddannelse i udlandet. I den konkrete sag var der tale om to tyske statsborgere (Prinz og Seeberger), der ønskede uddannelsesstøtte til uddannelse uden for Tyskland.

CVR-nr. 1680 5408

Ref.-nr. 16/035620-02

EU-Domstolen udtalte i sagen, at det er legitimt at stille krav om en vis grad af integration i det tyske samfund som betingelse for at kunne få studiestøtte til uddannelse i udlandet. Domstolen vurderede dog, at det tyske bopælskrav i forhold til egne statsborgere havde en for generel og ensidig karakter, som ikke nødvendigvis gav udtryk for den reelle og faktiske grad af tilknytning mellem ansøgeren og giverstaten. Herved risikerede studerende med tilstrækkelig tilknytning til det tyske samfund at blive udelukket fra studiestøtte til uddannelse i udlandet alene på grund af, at de opholdt sig uden for Tyskland. I dommens præmis 38 opremser domstolen en række specifikke forhold, der kan have betydning for den studerendes tilknytning til medlemsstaten, hvorfra der ansøges om SU-støtte til studier i udlandet.

I forhold til de danske SU-regler blev der med udgangspunkt i dommens præmis 38 fastsat nye tilknytningskrav i SU-bekendtgørelsens kapitel 1, som fik virkning fra den 15. juli 2015. Uddannelsessøgende, der opfylder betingelserne for at få ret til SU til uddannelse i Danmark, kan herefter opnå ret til SU til uddannelse i udlandet, hvis ansøgeren har:

- Sammenhængende ophold i Danmark i mindst 2 år inden for de sidste 10 år forud for ansøgningsdatoen.

- Skolegang i Danmark i en betydelig periode.
- Familiemedlemmer i Danmark, ud over de familiemedlemmer, der forsørger den uddannelsessøgende, og ansøgeren har haft nær kontakt med disse i en betydelig periode frem til ansøgningstidspunktet.
- Betydelige økonomiske bånd til Danmark i en betydelig periode.
- Arbejde i Danmark af et vist omfang og i en betydelig periode.
- Betydelig tilknytning til Danmark på baggrund af mindst et af kriterierne i nr. 2-5, uden dog at opfylde kriteriet, og har betydelige dansk kundskaber.

EU-domstolen anfører direkte i de domme, som domstolen har afsagt på området, herunder Prinz og Seeberger-dommen, at der i de enkelte sager skal være tale om en konkret vurdering, og at der kan være flere måder at vise sin tilknytning til givelandet på. Det er derfor ikke muligt at fastlægge indholdet i kriterierne tydeligere, end det er gjort i bekendtgørelsen.

Styrelsen for Videregående
Uddannelser

På Styrelsen for Videregående Uddannelsers hjemmeside om SU, www.su.dk, er der givet eksempler på styrelsens praksis ved vurderingen af de studerendes tilknytning til Danmark. Print fra www.su.dk er vedlagt som bilag.

./.

Den stigning i SU til EU/EØS-arbejdstagere, der beskrives i EUU alm. del - bilag 823, knytter sig i alt overvejende grad til uddannelse i Danmark, og følger af EU-Domstolens dom i C-46/12, L.N. Dommen fastslår, at når en EU/EØS-statsborger efter EU-retten kan betragtes som arbejdstager i Danmark, så skal den pågældende ligestilles med danske statsborgere i forhold til retten til SU. Ophører vedkommende med at arbejde, f.eks. for at følge uddannelse i udlandet, bortfalder også retten til SU.

Prinz og Seeberger-dommen giver alene medlemsstaterne mulighed for at stille krav om en vis grad af integration i det danske samfund, for at der kan gives SU til uddannelse i udlandet. Samme krav om integration kan ikke stilles til vandrende arbejdstagere for så vidt angår SU til uddannelse i Danmark.

Med venlig hilsen

Ulla Tørnæs